

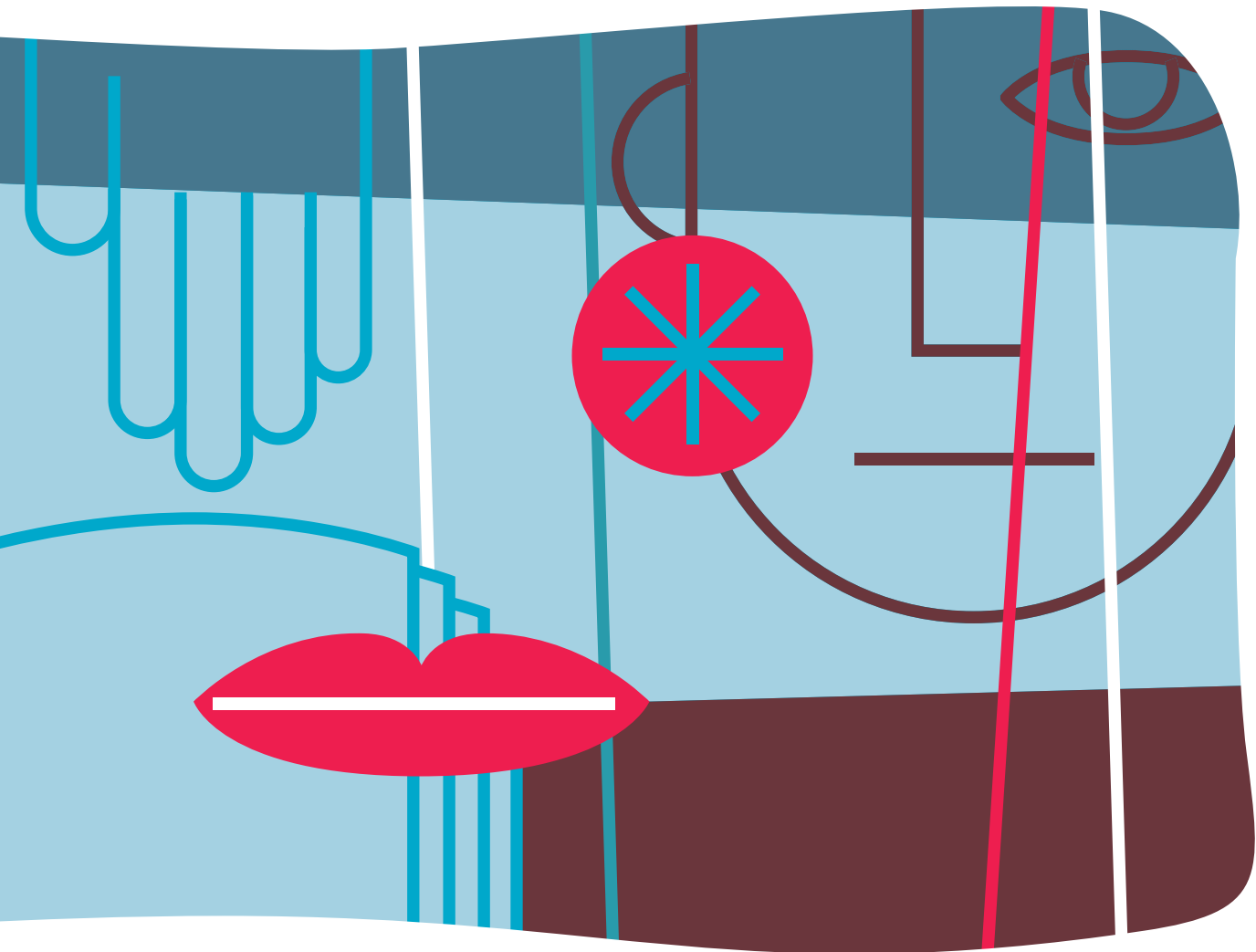
เรียนร่วม รวมพลัง

Learning together, uniting together

**การจัดการศึกษาสำหรับเด็ก
ที่มีความต้องการพิเศษ ตั้งอยู่
บนพื้นฐานของความเชื่อที่ว่า
เด็กที่มีความต้องการพิเศษ
ทุกคนสามารถเรียนรู้
และพัฒนาได้ถ้าได้รับโอกาส
ในการเรียนรู้ที่เหมาะสม**

ในปัจจุบัน ประเทศไทยมีเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความพิการทั้งทางด้านการได้ยิน สติปัญญา สายตา ร่างกาย อยู่ประมาณร้อยละ 10 - 15 ของเด็กในวัยเรียน ซึ่งส่วนใหญ่ขาดโอกาสทางการศึกษา เนื่องจากรัฐสามารถจัดให้ได้เรียนเพียงร้อยละ 5.43 เท่านั้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี, 2547)

ส่วนเด็กกลุ่มที่มีความต้องการพิเศษและมีโอกาสทางการศึกษา ส่วนใหญ่ก็จะได้รับการศึกษาที่ไม่เหมาะสมกับความพิการ หรือไม่ตอบสนองต่อความต้องการพิเศษของเขา เป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่งที่เด็กเหล่านั้น ไม่สามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพที่มีอยู่ ส่งผลให้พวกเขาไม่สามารถพัฒนาชีวิตไปสู่ความเป็นอิสระ พึ่งตนเองเติบโตเป็นสมาชิกที่ทำคุณประโยชน์ให้กับสังคมและประเทศชาติ หรือมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้ แต่กลับกลายเป็นบุคคลที่เป็นภาระกับครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ ทำให้สังคมต้องสูญเสียค่าใช้จ่ายมากมายในการดูแลบุคคลเหล่านี้ไปจนตลอดชีวิต

A

Education management for the children who have special needs is based on a belief that the special needs children have capabilities and potentials to learn and develop if they are granted appropriate learning opportunities.

At present, Thailand has special needs children having hearing, intellectual, vision, and physical disabilities, accounting to 10 - 15 percent of the school children. Most of them are not granted learning opportunities as the government can provide education access to merely 4.53 percent of them (Office of the National Education Commission, The Prime Minister Office, 2004).

Furthermore, for those special needs children given education, the education for most of them is unfortunately inappropriate for their disabilities or not well responsive to their needs. It is unfortunate that they are unable to develop at their fullest capacity. As a result, they are unable to improve their lives to become independent and self-reliant. With a lack of education, they are unable to become productive citizens serving the society and the nation or having quality life, they have become burden of the family, community and the country instead. As a consequence, our society needs to allocate a huge budget to take care of the disabled for the rest of their lives.

รู้จักกันมากขึ้น เข้าใจกันมากขึ้น

เด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง เด็กที่มีความต้องการที่เป็นบรรทัดฐาน (Norm) แตกต่างจากเด็กทั่วไป ซึ่งอาจเป็นลักษณะที่ต่ำกว่าหรือสูงกว่าก็ได้ โดยหมายรวมถึงเด็กกลุ่มที่ไม่อาจพัฒนาความสามารถได้เท่าที่ควรจากการเรียนการสอนตามปกติ และกลุ่มเด็กที่มีความสามารถพิเศษที่ต้องการการเรียนการสอนที่แตกต่างไปจากปกติด้วย

สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่มีความพิการ คณะอนุกรรมการคัดเลือกผู้พิการเพื่อการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดบุคคลที่มีความต้องการพิเศษไว้ 9 ประเภท ดังนี้

- เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (Children with Hearing Impairment) หมายถึง เด็กที่สูญเสียการได้ยินในระดับหูตึงหรือหูหนวก
- เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (Children with Mental Retardation) หมายถึง เด็กที่สติปัญญาต่ำกว่าเด็กปกติทั่วไป
- เด็กที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น (Children with Visual Impairment) หมายถึง เด็กตาบอดหรือเด็กที่มีสายตาเหลืออยู่น้อยมาก
- เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสุขภาพ (Children with Physical Impairment) หมายถึง เด็กที่มีอวัยวะไม่สมส่วน อวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งหรือหลายส่วนขาดหายไป
- เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม (Children with Behavior Disorders) หมายถึง เด็กที่ไม่สามารถเรียนหนังสือได้เช่นเดียวกับเด็กปกติทั่วไป
- เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (Children with Learning Disabilities) หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องในกระบวนการทางจิตวิทยาทำให้มีปัญหาทางด้านการใช้ภาษา ด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการสะกดคำ หรือมีปัญหาการเรียนคณิตศาสตร์

Knowing more and understanding more

Special needs children are those who have either higher or lower norms of needs. In general, these are the children who are not capable of developing their potentials through regular education system and need different learning and teaching methods.

The Subcommittee on classifying disabilities of the disabled for education, Ministry of Education has categorized nine types of special needs children as follows :

- Children with Hearing Impairment are those with an abnormality or malfunctioning of the hearing system namely, they loss hearing ability or they are not hearing at all.
- Children with Mental Retardation are those children whose intelligence level is lower than normal children.
- Children with Visual Impairment are those children who are blind or loss most of their visions.
- Children with Physical Impairment are those children whose parts of the body are disproportioned or have obvious abnormality or malfunctioning of the physical condition.
- Children with Behavior Disorders are those who are unable to learn like normal children.
- Children with Learning Disabilities are those with psychological abnormality which results in problems relating to language, hearing, speaking, writing, spelling or math learning.
- Children with Attention Deficit/Hyperactivity Disorders are those exhibit some abnormality in their behaviour e.g. inattention, hyperactivity, and showing behaviour in which they do things suddenly without any planning or carefulness or impulsivity and also not acting at their age or inappropriate at their development level.
- Children with Communication Disorders are those who have abnormalities in understanding or have communication problems so that they are unable to communicate with others.
- Children with Autism are those who exhibit slow development and regression as well as strange behaviour in responding to the environment for instance tending to avoid looking at human faces and having no eye contact.

Currently, only four categories of the special needs children are provided with education at the special schools systematically arranged by the Ministry of Education. Also, children with hearing and visual impairment, children with mental retardation and children with physical impairment have been encouraged to study together with normal children. There has been no formal education management for other categories of children with disabilities.

- เด็กสมาธิสั้น (Children with Attention Deficit/Hyperactivity Disorders) หมายถึง เด็กที่มีความผิดปกติทางพฤติกรรมชนิดหนึ่ง ได้แก่ การขาดสมาธิ (Inattention) พฤติกรรมซุกซนอยู่ไม่นิ่ง (Hyperactivity) ขาดความยับยั้งชั่งใจ หุนหันพลันแล่น ทำอะไรไม่คิดให้รอบคอบ (Impulsivity) และมีพฤติกรรมที่แสดงออกไม่เหมาะสมกับวัยหรือระดับพัฒนาการ

- เด็กที่มีความบกพร่องทางการสื่อความหมาย (Children with Communication Disorders) หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องในการเข้าใจ หรือการใช้ภาษาพูดจนไม่สามารถสื่อความหมายกับผู้อื่นได้ตามปกติ

- เด็กออทิสติก (Children with Autism) หมายถึง เด็กที่มีพัฒนาการล่าช้าหรือถดถอย แสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมในลักษณะแปลกๆ เช่น หลีกเลียงการมองหน้าผู้อื่น ไม่สบตา

ในปัจจุบัน เด็กที่มีความต้องการพิเศษทั้ง 9 ประเภทนี้มีเพียง 4 ประเภทที่ทางกระทรวงศึกษาธิการได้จัดการศึกษารองรับเอาไว้อย่างเป็นระบบในโรงเรียนเฉพาะ และมีการส่งเสริมในเรื่องการเรียนร่วมกับกลุ่มเด็กปกติ ได้แก่ เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา และเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสุขภาพ ส่วนเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทอื่นนั้น ยังไม่มีรูปแบบที่ชัดเจนในการจัดการศึกษาแต่อย่างใด

รูปแบบของการจัดการศึกษาที่เหมาะสม

ในอดีต เด็กที่มีความต้องการพิเศษในประเทศไทยส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาในโรงเรียนพิเศษสำหรับความพิการเฉพาะด้าน เช่น โรงเรียนสอนบุคคลปัญญาอ่อน คนตาบอด คนหูหนวก และคนที่มีความพิการทางร่างกาย

ปัจจุบัน มีโรงเรียนทั้งภาครัฐและเอกชนที่พร้อมรองรับการเรียนรู้อันหลากหลายรูปแบบมากขึ้น ได้แก่ การเรียนร่วม (Integration) ที่เป็นการเรียนร่วมบางเวลาหรือบางวิชา

การเรียนร่วมเต็มเวลา (Mainstreaming) เป็นการเรียนที่จัดให้เด็กเข้าไปเรียนในโรงเรียนปกติในชั้นเรียนปกติเต็มเวลา เช่นเดียวกับเด็กอื่นๆ ทุกประการ เด็กที่เข้าเรียนรวมแบบนี้จะต้องเป็นเด็กที่มีความพิการไม่มากนัก มีระดับสติปัญญา และความพร้อมด้านการเรียน ตลอดจนวุฒิภาวะทางอารมณ์และสังคมสมวัย

การเรียนรวม (Inclusion) เป็นการจัดการศึกษาโดยวิธีเรียนรวมระหว่างเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามแนวคิดทางการศึกษาที่ว่าโรงเรียนจะต้องจัดการศึกษาให้กับเด็กทุกคนอย่างเหมาะสม โดยไม่มีการแบ่งแยกว่าเด็กคนใดเป็นเด็กปกติหรือเด็กคนใดเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

การดำรงชีวิตของคนในสังคมต้อง “รวมกัน”

เป็นส่วนหนึ่งของสังคม ยอมรับความคิดเห็น

เข้าใจในความแตกต่าง และตระหนักดีว่า

ผู้พิการเป็นส่วนหนึ่งในสังคม ก็ต้องใช้ชีวิต

ร่วมกับคนปกติโดยไม่มีการแบ่งแยก

Living in the society, each member

has to “unite” as a part of the society,

accept opinion, understand the differences

and realize that “the disabled” is also

a part of the society who must live

together with normal people without

segregation.

Appropriate type of education management

In the past, the majority of special needs children in Thailand were allowed to study in specialized school e.g. school for intellectual impairment, Blind School, School for the Deaf and School for Children with Physical impairment.

Today, there are both governmental and private schools having more types of education available for the children. Among them is an integration education which refers to placing students with (whatever) impairments in classrooms with their peers without disabilities in some subjects or some periods.

Mainstreaming is allowing children with disabilities to be placed in regular schools for full-time study like normal children, but only if they can follow the mainstream curriculum academically. The children must not have serious impairment and have intellectual ability as well as learning readiness, emotional and social maturity at their age level.

รูปแบบการเรียนรู้แบบรวมพลัง

ตามหลักการศึกษารูปแบบการสอนที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรวม ได้แก่ รูปแบบการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการแบบอิงครอบครัวและชุมชน รูปแบบการสอนตามบทบาทหน้าที่ รูปแบบการสอนเป็นรายบุคคล รูปแบบการทำงานเป็นทีม การร่วมมือร่วมใจและการให้คำปรึกษา จากองค์ความรู้ที่ได้ทั้งสี่ประการนำมาเป็นกรอบพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการ เรียกว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบรวมพลัง (Collaborative Inclusion Model : CIM)

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบรวมพลังนี้มีอยู่ในหลายโรงเรียน เช่น ที่โรงเรียนแสนสนุกไตรทักชะ โรงเรียนเพลินพัฒนา และโรงเรียนอนุบาลบ้านเด็ก เป็นต้น การจัดการเรียนการสอนในรูปแบบนี้มีประโยชน์ต่อนักเรียนหลายฝ่าย

- **ประโยชน์ต่อตัวเด็กพิการ** การที่เด็กได้มีโอกาสเข้าเรียนในโรงเรียนใกล้บ้าน ทำให้มีการปฏิสัมพันธ์กับเด็กปกติ ส่งผลให้เด็กเรียนรู้โลกในสภาพการณ์ที่เป็นจริง ตลอดจนมีพัฒนาการเรียนรู้อย่างดี มีสังคมและได้รับการยอมรับจากเพื่อน มิใช่ถูกแยกออกไปเป็นประชากรชั้นสอง

การเรียนรู้จะประสบความสำเร็จเพียงใด

สิ่งสำคัญขึ้นอยู่กับผู้คนแวดล้อมต้องมี

ทัศนคติในทางบวกต่อการนำเด็กพิเศษ

มาเรียนรู้ร่วมกับเด็กปกติ

Inclusive learning success mainly lies on involved people. Namely, they must have positive attitude towards an inclusive learning that allows special-need children to learn with normal children.

- **ประโยชน์ต่อครูผู้สอน** ทั้งครูผู้สอนปกติและครูการศึกษาพิเศษมีโอกาสดำเนินงานและเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม ทั้งยังท้าทายความสามารถของครูที่ไม่เคยสอนเด็กพิการมาก่อนให้มีโอกาสเรียนรู้การเป็นผู้นำ เปลี่ยนแปลงให้เด็กปกติในชั้นเรียนยอมรับและเข้าใจเด็กพิการ นอกจากนี้ ครูยังมีส่วนในการติดต่อประสานงานกับองค์กร หน่วยงานในชุมชนและครอบครัวมากขึ้น ทำให้รู้จักเด็กและครอบครัวมากขึ้น สร้างความภาคภูมิใจที่ได้ทำหน้าที่ครูอย่างสมบูรณ์

- **ประโยชน์ต่อตัวเพื่อนร่วมชั้นเรียน** ได้เข้าใจสภาพความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเฉพาะในเรื่องความพิการ มีโอกาสพัฒนาคุณธรรมด้านความเมตตา กรุณา การให้ความช่วยเหลือ การทำงานเป็นทีม ความไม่เอาัดเอาเปรียบ และการยอมรับในคุณค่าของความเป็นมนุษย์

Inclusion education is an educational management which includes normal and special needs children. This approach is based on an educational philosophy that believes the schools need to appropriately provide education to every children without separating children no matter they are normal or special needs children.

Collaborative Inclusion Model : CIM

Principles of education hold that the useful education models for inclusive education incorporate Community-Based Rehabilitation (CBR), Individualized Instruction, Functional Instruction, collaboration, teamwork and consultation. The core knowledge derived from these four models is used as framework for developing education management for disabled children - Collaborative Inclusion Model : CIM.

CIM model is adopted in several schools e.g. Saensanook Tritaksa School, Ploenpattana School and Bandek Kindergarten School, etc. This CIM benefits many parties.

- **Benefit for the disabled children.** The opportunity for children to learn at the school near their home allows them to have interaction with normal children, thus making them learn the world in the real situation. In addition, they will be able to have better learning development, social interaction and acceptance from friends instead of being segregated as the second class citizen.

- **Benefit for teacher.** Both teachers for normal children and special needs children will have opportunities in learning and working as a team. Furthermore, those who have no experience in teaching the disabled children are challenged with the new task which will help them learn to become a leader. The normal children learn to accept and understand marginalized children. While the teachers take part in coordinating with organization, agencies in the community more; as a result, they are able to know the children and families more. By doing so, they can be proud of their roles as a perfect teacher who does more than teaching.

- **Benefit for class mate.** They are able to understand differences between individuals concerning disabilities, in particular. Also, they can develop their ethics in term of compassion, hospitality, teamwork, selflessness, acceptance in the value of humans.

- **Benefits for the school.** The School has a crucial role in developing the students in all aspects according to the goal of educational management.

- **Benefit for family, agencies and organizations.** Each unit will extend its operation; they can fulfill their duties and responsibilities more.

- **ประโยชน์ต่อโรงเรียน** โรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการทำหน้าที่พัฒนานักเรียนครบทุกด้านตามที่กำหนดไว้เป็นเป้าหมายของการจัดการศึกษาอย่างแท้จริง
- **ประโยชน์ต่อครอบครัว หน่วยงาน และองค์กร** แต่ละส่วนได้ขยายขอบข่ายการดำเนินงาน มีผลทำให้การดำเนินงานตามภาระหน้าที่ที่มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
- **ประโยชน์ของรัฐบาล** ประหยัดงบประมาณในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในสิ่งอื่นที่จำเป็นและเร่งด่วน

ทุกคนต่างก็เป็นส่วนหนึ่งของโลกกลมๆ ใบนี

การเรียนรวมยังมีความหมายไม่ถึงการศึกษที่ไม่แบ่งแยกตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา รวมไปถึงเมื่อสำเร็จการศึกษา การดำรงชีวิตของคนในสังคมต้อง “รวมกัน” โดยให้ทุกคนเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ยอมรับความคิดเห็นและเข้าใจในความแตกต่าง ยอมรับว่ามี “ผู้พิการ” อยู่ในสังคม และตระหนักดีว่าเขาเหล่านั้นต่างเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ที่ต้องใช้ชีวิตร่วมกับคนปกติโดยไม่มีการแบ่งแยก

ในการจัดการเรียนรวมนั้น แม้ว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะใช้เวลาส่วนใหญ่ในห้องเรียนปกติร่วมกับเพื่อนปกติ แต่ไม่ได้หมายความว่าเด็กทุกคนได้เรียนรู้ด้วยหลักสูตรเดียวกัน ทางโรงเรียนจะต้องปรับหลักสูตรให้ตอบสนองความต้องการเฉพาะบุคคล เพื่อให้เด็กแต่ละคนได้รับการศึกษาตามความต้องการและความจำเป็น

การเรียนรวมจะประสบความสำเร็จเพียงใดก็ย่อมขึ้นอยู่กับความเข้าใจของโรงเรียนในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ทั้งความเข้าใจในลักษณะของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่างๆ รวมไปถึงความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูว่ามีมากน้อยเพียงใด และที่สำคัญคือ ผู้คนที่แวดล้อมต้องมีทัศนคติในทางบวกต่อการนำเด็กที่มีความต้องการพิเศษมาเรียนรวมกับเด็กปกติ

พ่อแม่และผู้ปกครองต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความพิการประเภทต่างๆ โดยเฉพาะเด็กที่มีความพิการเพียงเล็กน้อย เพราะมีเช่นนั้นจะทำให้เด็กไม่ได้รับการวินิจฉัยและการบำบัดที่ถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญ จึงขาดโอกาสที่จะได้รับการศึกษาที่เหมาะสมตั้งแต่ระดับปฐมวัยซึ่งเป็นช่วงที่สำคัญที่สุดของการศึกษา ทำให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีศักยภาพสูงจำนวนมาก ต้องออกจากระบบโรงเรียนโดยไม่จบชั้นมัธยมศึกษาสูงสุดต่างๆ ที่เขามีศักยภาพที่จะเรียนรู้ได้

หากทำได้เช่นนั้น รูปแบบของการเรียนรวม ก็จะกลายเป็นการรวมพลังกันของทุกฝ่ายในสังคมได้อย่างแท้จริง แล้วศักยภาพของ “พวกเขา” เหล่านี้ก็จะคืนกลับมาสร้างสรรค์สิ่งดีๆ ให้กับสังคมได้อีกมากมาย ●

- **Benefit for the government.** The government will save its budget. The amount of money first allocated for educational management for the special needs children can be well spent on other necessary and urgent projects.

Everyone is a part of this world.

Inclusive learning in holistic sense also refers to the education which rejects segregation or exclusion of learners at kindergarten, primary, secondary and tertiary level and after graduation. Every life needs to be “inclusive”. With an acceptance that everyone is a part of the society, every idea needs to be heard and every difference needs to be understood. Also we need to accept the presence of “the disabled” in the society and realize that they are a part of the society. They need to be included i.e. living together with normal people without barriers or segregation.

In inclusive education, although the special needs children spend most of their time with normal classmates; they actually do not study the same curriculum. The school should adjust the curriculum to accommodate diverse and individualized needs in order to enable each children access needed education.

The success of inclusive education lies on each school's understanding on education management for special needs children, understanding of characteristics of different special needs children as well as the degree of capability of teaching and learning management of the teacher. Above all, it requires positive attitudes from public in regard to the inclusion of special needs children with normal children.

Parents and guardian must have knowledge and understanding on each type of disabilities, in particular, the children with mild disabilities. Otherwise, the children will not be diagnosed and correctly treated by experts. They thus lack opportunities to receive appropriate education since primary level which is the most critical period of education. A number of special needs children with high potentials have to leave the school not completing secondary level despite the fact that they exhibit potential to study.

If these can be achieved, the inclusive education will be a path to united force of every unit in the society. With “their potential”, they will be able to bring good things back to the society. ●